

неговитѣ Полководци го пренесли тукъ въ Търново, и—го погрѣбли въ църквата Св. 40 Мъчениковъ.“ Надъ тая мѣстность, дѣто е была гробницата, е былъ построена звонарната кула, или камбанарията на църквата. Слѣдъ привземанъето на града Търново, Турцитѣ бѣхъ преобърнали таж звонарнъ кулж въ Минаре, или—турско викало; — то се събаряше обаче твхрдѣ често отъ вѣтроветѣ, и по преданіе Българитѣ вѣрваха: „че и Турското владичество надъ България не ще да може да се укрѣпи, но—че и то скоро ще падни, и — България ще се освободи.“

Вижда се при това, и—се уразумѣва отъ увѣреніето на Отца Паисія, че трѣба да е било не само народенъ, но и официаленъ обичай: за да се погрѣбватъ Българскитѣ Царіе въ църквата Св. 40 мъчениковъ, — трѣба слѣдователно тамъ да има погрѣбени и по отпреди, и по отпослѣ много Български Царіе, ако и да се за това нигдѣ не спомѣнува. Тукъ трѣба ёще да заблѣжимъ, че вратитѣ отъ кжмъ дворъ-тъ, както и голѣмитѣ врати на параднія входъ (порталъ) отъ кжмъ рѣка Янтра, презъ които се е влязвало въ времето на Българското Царство, бѣхъ запушени въ епохата на Турското владичество; и се влизаше както и по горѣ се спомѣнж, презъ малкитѣ отъ Турцитѣ устроени врати отъ кжмъ пжтя. Параднія же входъ, презъ който е влизалъ Царь-тъ и придворнитѣ му въ църквата отъ кжмъ рѣкж Янтра, бѣше преобърнатъ отъ Шейха въ баня; и—това ясно се доказва отъ постройкитѣ, които Шейхъ-тъ се е распорядилъ да се направятъ за таж цѣль.

Като размѣрихми църкватж Св. 40 Мъчениковъ узнахми: че тя е дълга отъ олтаря до параднитѣ врати на Порталъ 29 метра, а—ширината ѝ не е равна; понеже параднія входъ е по тѣсенъ отъ църквата съ по 9 педи и отъ двѣтѣ страни: и отъ кжмъ сѣверъ и отъ кжмъ югъ.—Значи той е по тѣсенъ отъ църкватж съ 3 и повече метра. Между параднія входъ и черковата има едно праздно мѣсто въ видъ на преторъ; надъ него отгорѣ, и—до нѣйдѣ вжтрѣ въ черковата, Турцитѣ построили еднж от-